

Onze eerste preferente bok

In de algemene vergadering onzer organisatie van 9 April 1947 werden de eisen vastgesteld voor het aanvragen van een keuring voor preferent-verklaring van bokken. Op 3 November j.l. werd de eerste keuring voor dit doel gehouden. Dat er niet eerder aanvragen binnen kwamen, is vooral een gevolg van het feit, dat van de dochters minstens 6 geiten gecontroleerd moeten zijn. En dat is niet altijd gemakkelijk.

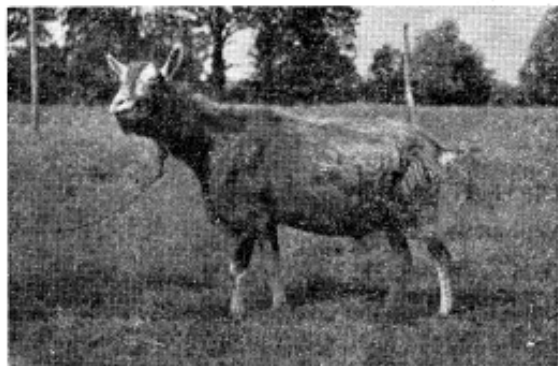
Het mag wel als een bijzonderheid worden beschouwd, dat juist Drente, die in zijn fokkerij met Toggenburgers geheel alleen staat, in dezen de primeur heeft. Geen van de 10 bonden, die de witte, ongehorende geit fokken, heeft het nog zo ver kunnen brengen.

Hun bok „Erfvorst” 143 S. valt de eer te beurt als no. 1 op onze lijst van preferente bokken te kunnen prijken. Wij feliciteren de Drentse bond met dit succes van harte.

Voordat we ons eigenlijke verslag aanvangen merken we op, dat de regeling vóór en tijdens de keuring, die op een 6-tal plaatsen in verschillende hoeken der provincie moest gebeuren, zeer goed was. De Drentse fokkers, die bij dit geval betrokken waren, moeten we een extra pluimpje geven voor de keurige verzorging van de dieren, die werden voorgebracht.

Erfvorst 143 S. is geboren 15 April 1944.

Erfvorst 143 S	Flora's Johan 68 S	Napoleon (ingevoerd uit 63 S Zwitserland)
		Flora (ingevoerd uit 135 GB Zwitserland)
	Sientje 1641 KS	Ceres (Harminazoon 99 S 67 S Diena 359)
		Geertje (Pauwel 445 KS 59 S Gerda 142 KS)

Erfvorst als 5½-jarige

Productie van de moeder 1641 K.S.

4- 999 4,29 % 317 dagen

Productie van Moeders Moeder 445 K.S.

2- 1111 3,35 % 313 dagen

5- 1133 2,86 % 264 dagen

Eigenaar: Bond van Geitenhouders in Drente. Fokker: J. Weitering, Gieten.

Erfvorst is een voldoende ontwikkeld, sterk en ruim gebouwde bok. Hij heeft een beste voorhand en goede benen, ietsje weinig ruimte in de zitbenen en iets hakkige stand.

De indruk van de keuringscommissie, omtrent de afstammelingen, kunnen we als volgt weergeven.

Erfvorst heeft in de vrouwelijke lijn een zeer goed type gefokt, met opvallend ruime kruizen. De borst was, voor het overgrote deel, net als bij de vader, breed. Een enkele was iets lichter in de voorhand. De middenhand was vrijwel steeds goed gevuld en voldoende diep. De bovenlijn had bij een deel, achter de schouder, iets sterker kunnen zijn, als gevolg van wat te ver naar voren geplaatste schouder.

De achterhand was, zoals reeds opgemerkt, ruim, meest plat; bij enkele iets te hellend en min of meer dakvormig.

Bij de beoordeling van de uiers moest de commissie rekening houden met het vergevorderd seizoen, waardoor de melkgift reeds belangrijk is gedaald. Zowel de vorm als de grootte van de uier is dan minder gemakkelijk te beoordelen. De algemene indruk was, dat we hierover toch tevreden kunnen zijn. De vorm voldeed niet altijd aan de eis: de vorm van een halve kogel, doch vrijwel steeds was de aansluiting aan de buik goed; bij enkele was de uier wat lang en iets weinig onder de buik doorlopend.

Beenstanden. Een enkele uitzondering daargelaten, waren de benen voldoende grof en goed gesteld. Wel kwam bij vrijwel alle vrouwelijke dieren dezelfde kleine afwijking in de beenstand voor (ietsje hakkig) als bij de vader zelf.

Hieronder volgt een lijst van de productiecijfers der gecontroleerde dochters.

Klaasje 2244 S.

2-1 711 3,90 % 242 dagen

3-1 751 3,71 % 303 dagen

4-1 776 3,45 % 275 dagen

Albertje 2265 S.

4- 606 3,45 % 294 dagen

5- 507 2,92 % 251 dagen

Roelie 2443 K.S. (gestorven)

2- 729 4,02 % 286 dagen

2-11 890 3,90 % 307 dagen

Margje 2442

2-1 830 3,58 % 273 dagen

3-1 789 4,14 % 285 dagen

Lammie 2440 S.

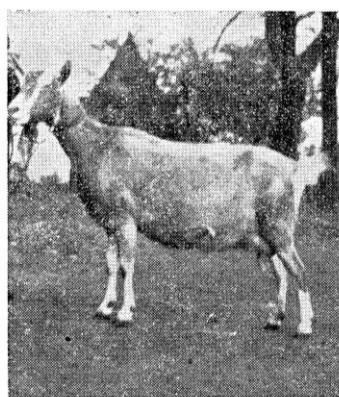
2-1 743 3,17 % 302 dagen

3-1 632 2,98 % 286 dagen

Anna 2445 S.

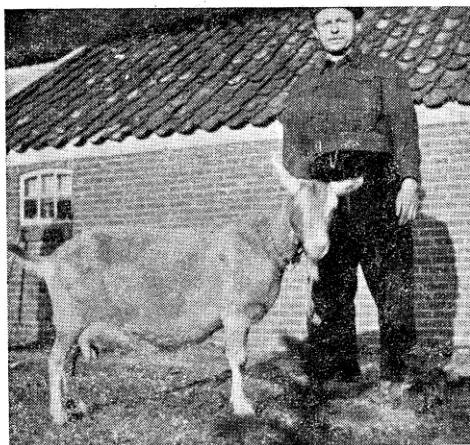
1- 458 3,72 % 220 dagen

Rekenen wij de gemiddelde productie uit van deze 12 melkstaten, dan vinden we: 2 j. 7 mnd., 702 kg. melk, 3,61 % vet in 277 dagen. Omstreeks 1940 was de gemiddelde productie van 24 twee-jarige Toggenburgers: 600 kg. en van 284 witte 2-jarige 676 kg. melk, zodat we op grond hiervan gerust mogen concluderen, dat de productie van de dochters beslist goed te noemen is.

Grietje 2737 S

E. Thiewes te Gasselternijveen

Aaltje 2098 S

H. Huizing te Eer Borger

Een moeder—dochter-vergelijking was niet mogelijk, omdat slechts twee moeders gecontroleerd waren en beide niet tot het einde van de melkgift toe.

De zoons.

Het aantal mannelijke afstammelingen, dat getoond kon worden, was slechts drie, waarvan één 2½-, één 1½- en één ½-jarige.

Hieromtrent was de indruk minder gunstig, dan bij de dochters. Twee hadden de goede borst van de vader, één was wat smaller.

De middenhand was bij alle matig gerond met iets weinig diepte, doch voldoende sterke bovenlijn.

Ook hier de goede kruisvorm, uitgesloten de 2½-jarige, die positief een versmallend kruis had.

De oudste bok, hoewel niet groot, was een grove bok, met sterke bovenlijn. Eén der anderhalf-jarige was een voldoende sterk en grof gebouwde bok, doch de laatste was te enkel en minder sterk.

In de mannelijke lijn heeft „Erfvorst” niet veel gepresteerd. Gezien echter de ongunstige tijd om bokken te beoordelen (dektijd, onrustig) en de goede exterieur- en productievererving bij de vrouwelijke afstammelingen, meent de Commissie dat aan Erfvorst 143 S. het praedicaat „Preferent” kan worden toegekend.

De Commissie:

A. BLIKMAN Azn.

H. NIEUWENHUIS.

W. SIETEMA, rapporteur.